

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 5
Toukokuu

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG HUUGO NYBERG

Vantaava.

Toim. sihtööri.
Johanneksentie 4.
puh. 8154.

29:s vuosik. 1924.

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 10 mk. koko vuodelta. —

Hyvä paimen.

(Joh. 10: 11—16.)

Toisena sunnuntaina Pääsiäisestä.

Jeesus puhui opetuslapsilleen usein *vertauksia*. Kerran puhui hän heille vertauksen eli kertomuksen „*hyvästä paimenesta*“. Lue U. Testamentista tämä vertaus Joh. evankeliumin 10 luvusta v. 11—16! Siinä Jeesus sanoo, että Hän itse on hyvä paimen. Hän on meidän ihmisten hyvä paimen, hoitaja, auttaja.

Paimen hoitaa laumaansa. Hän vie lampaansa hyvälle, vihreille laitumille syömään ruohoa ja juomaan virvoittavaa vettä lähteistä ja puroista. Paimen ajaa laumansa illalla kotiin lepäämään ja katsoo, että kaikki lampaat ovat tallessa, niin ettei kukaan huku metsään petojen syötäväksi.

Samoin hoitaa Jeesus meitä ihmisiä ja varsinkin omia opetuslapsiaan. Hän antaa meille mitä ruumiimme tarvitsee: ruuan, vaatteet, terveyden, rauhaisan kodin, hyviä ystäviä ja lukemattomia monia muita lahjoja joka päivä. Muista tätä! Kiitä häntä lahjoistaan. Tai oletko aina tyytymätön? Ja valitko usein, että olet saanut liian vähän Jumalan lahjoja? Elä valita, elä ole tyytymätön! Vaan kiitä iloisella mielellä Jumalaa!

Mutta Jeesus, hyvä paimen, hoitaa myös meidän sielujamme. Hän antaa meille runsaasti mitä „*sisällinen ihmisemme*“ eli sielumme tarvitsee. Sillä „*ihminen ei elä yksistään leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta*“ (Matt. 4: 4). Meillä ihmisillä on usein sielun nälkä, sielun jano. Eli: me kaipaamme rauhaa ja iloa sielumme, olemme rauhattomat, synnit peloittavat meitä, tunnemme ettemme osaa oikein elää tätä elämää, sydämessä on tyhjyys, väsymys toivot-

tomuus. Silloin sielumme janoaa ja etsii rauhaa ja tyydytystä. Jeesus, hyvä paimen, antaa sitä meille. Millä tavalla saamme Jeesukselta sielullemme rauhan ja ravinnon? Jeesus antaa sen meille *sanansa* kautta. Raamattu on Jeesuksen

sanaa. Siinä puhuu hän meille. Raamatun sana opettaa meille millä tavalla meidän pitää elää tätä elämää. Raamattu on kuin virvoittava lähde janoiselle. Kun luen raamatua, kun otan vastaan sen opetuksen, kun uskon sen lupaukset ja lohdutukset ja kun elän ja toimin niin kuin se neuvoo, silloin saan rauhan, ilon, lohdutuksen ja toivon sieluuni. Ja silloin myös suuri voima virtaa Jeesuksesta minuun, niin että minä voin vaeltaa Hänen omana ystävänsä täällä maan päällä. Niinkuin paimen vie laumansa vihreille niityille ja virvoittaville vesiojille, niin hyvä paimen, Jeesus, antaa meille siis *sanansa* kautta, uutta henkistä elämää ja sielun ravintoa. Hänen sanaansa saamme oppia raamatusta ja toisista hengellisistä kirjoista. Sitä opimme jumalanpalveluk-

sisä käydessämme. Siitä puhuvat meille opettajamme. Kiitos Jmalalle, että kuuromykkätkin voivat saada oppia Jeesuksen pyhää sanaa!

Usein tapahtuu, että pieni lammas eksyy laumasta metsään. Se juoksee sinne tänne ja huutaa peloissaan yksin suuressa, pimeässä erämaassa. Se väsyä, sen on nälkä ja jano, se kaatuu ja vahingoittaa itsensä, sen jalka katkeaa ja sen haavoista vuotaa verta. Silloin surullinen paimen menee hukkunutta etsimään. Paimen kulkee pitkät matkat korvessa. Hän kuuntelee

Hyvä paimen.

eksyneen huutoja ja kutsuu sitä tulemaan takaisin. Ja jos hän löytää uupuneen ja vertavuotavan lampaan, niin ottaa hän sen syliinsä ja kantaa kotiin lauman yhteyteen taas. Ja hän iloitsee kun löysi hukkuneen.

Aivan noin tekee Jeesuskin. Mekin, ihmiset, eksymme syntiin. Mekin usein eroamme Jeesuksesta ja Hänen seuraajiansa yhteydestä. Me unoitamme Hänet. Silloin olemme onnettomia, lähellä suurta kurjuutta. Silloin hyvä paimen, Jeesus, telee etsimään meitä. Monella tavalla Jeesus silloin huutaa meitä, eksyneitä, ja vetää voimallisesti meitä luoksensa. Hän lähettää meille sairautta, vaikeuksia, surua, levottomuutta. Hän antaa meille omantunnon tuskia ja sisäistä pelkoa. Hän näyttää meille, miten onnetonta on kun hylkäsimme Jeesuksen ja vajoomme synnin pauloihin. Hän koettaa vetää meitä takaisin luoksensa, niin että me hylkäsimme synnit, taas katusimme ja pyytäisimme anteeksi sekä antaisimme itsemme kokonaan Hänelle.

Paimen suojelee lampaita, ettei susi ja muut pedot pääse niitä tappamaan. Ehkä paha peto joskus repii ja tappaa itse paimenenkin. Mutta lampaat säilyvät hengissä.

Sellainen hyvä paimen on Jeesus. Hän antoi henkensä meidän edestämme, että me pääsisimme vapaiksi synneistä ja ijankaikkisesta kuolemasta. Ja Hän tahtoo suojella meitä, ettei paha kiusaaja, eikä pahat ihmiset saisi vietellä meitä syntiin. Hän varoittaa meitä omassatunnossamme. Hän antaa meidän tuntea Hänen puhettansa sydämessämme. Me huomaamme Hänen usein puhuvan meille varoituksen, nuhteen ja lohdutuksen sanoja. Ja jos me tottelemme Hänen sanojansa, niin olemme me Hänen omiansa ja Hän on meidän oikea hyvä paimenemme. Silloin me olemme jäseniä Hänen seurakunnassaan. Me kuulumme silloin siihen laumaan, siihen joukkoon, jonka Hän kerran vastedes ottaa luoksensa taivaan elämään, inkuin paimen kokoaa illalla lampaansa kotiin lepäämään.

„Hyvä paimen kasvons kääntää
Lampaan puoleen armassa;
Lammas paimenensa ääntä
Kuuntelempi halulla.
Niin, oi Jeesus, äänes tulkoon.
Rakkaaks mulle, ilon olkoon!
Hädässän taas ainiaan
Sinä riennä auttamaan!
Kaikki eksynehet lampaat
Saata kotiin laumaasi,
Ettei heitä pedon hampaat
Raatelisi, surmaisil!
Harhateiltään tykö's tuo ne,
Että yksi lammashuone,
Yksi paimen olis myös!
Täytä, Jeesus, armotyös.“

(Virsi 134: 4, 5.)

Vähäsen viittomakielen historiaa.

Joku aika sitte oli saksalaisessa kuuromyökkäin-opettajainlehdessä kirjoitus, joka kenties huvittaa tämänkin lehden lukijoita. Allekirjoittanut tahtoo sentähden lyhyesti selostaa tämän kirjoituksen, jonka tekijä on saksalainen kuuromyökkäinopettaja Gregor Schmutz Graziassa.

Kuudennella vuosisadalla perusti pyhä Benediktus Nursialainen munkkikunnan, joka mainioitten luostarisääntöjensä takia nopeasti levisi länsimaihinkin. Tätä munkkikuntaa sanottiin perustajansa mukaan Benediktiläismunkkikunnaksi. Vuosisatojen kuluessa joutui kuitenkin Benediktiläismunkkikunta rappiolle. Ainoastaan muutamissa luostareissa säilyi vanha kuri. Sellaisia luostareita löytyi Ranskassa, Italiassa, Saksassa, Espanjassa ja Englannissa. Yhdennentoista vuosisadan loppupuolella kolme munkkia kirjoitti muistiin säännöt, joiden mukaan Benediktiläiskunnan munkit elivät.

Benediktiläismunkkikunnan säännöistä huomaa, että sen jäsenet pyrkivät siveelliseen täydellisyyteen eli he tahtoivat elää niinkuin Raamattu opettaa, he taistelivat vapautuakseen synnin kahleista, he suuntasivat ajatuksensa ijankaikkisuuteen. Tärkeänä keinona saavuttakseen päämääränsä pitivät he vaihtelun. Niinmuodoin munkit määrättyissä huoneissa, esim. kirkossa, ruokasalissa, makuuhuoneessa ja keittiössä, eivät saaneet puhua sanaakaan. Ainoastaan määrättyt rukoukset he saivat siellä lausua. Myös muutamina päivän tunteina oli ankara vaihtelo käsketty. Voi kuitenkin tapahtua, että munkkien välttämättömästi täytyi keskustella keskenään. Siinä tapauksessa he käyttivät viittomakieltä, joka äskentulleitten munkkien heti täytyi oppia. Tätä viittomakieltä käytti siten suuri joukko kuulevia ihmisiä, sillä Benediktiläismunkkikunnan jäsenten luku oli yhteen aikaan noin 10,000.

Ne kolme munkkia, jotka kirjoittivat muistiin Benediktiläismunkkikunnan säännöt, selittivät myös noin 400 viittomaa, joita munkit käyttivät. Kuitenkin tiedetään, että vielä paljo suurempi luku viittomia käytettiin.

Viittomat merkitsivät enimmäkseen sellaista, joka löytyi ja tapahtui luostarissa. Oli merkkejä luostarin asukkaita, heidän pukuaan, asuntoaan ja jokapäiväisiä töitään varten. Suuri joukko viittomia käsitti Jumalanpalvelusta ja kaikkea, joka oli yhteydessä sen kanssa.

Herra Schmutz selittää sitte kirjoituksessaan lukuisia munkkien viittomia. Tässä en voi sitä tehdä, sillä se veisi liian paljon tilaa. Tahdon vain mainita, että jorkut käsitteet, esim. talo, kala, lammas, jänis, vaaka, kuulee, lukee, itkee, hyvä viitattiin aivan samalla tavalla kuin nykyisin viittaavat kuuromykät tekevät.

Keittiössä oli munkkien kaikkein vaikeinta tulla toimeen puhumatta. Sentähden heillä oli verrat-

tain paljon merkkejä ravintoaineita varten. Munkkien tärkein ruokalaji oli valmistettu pavuista ja muista vihanneksista, lisäksi heillä oli munia, juustoa ja leipää. Määrättyinä päivinä he saivat kalaa, juhlapäivinä munista ja jauhoista valmistettuja ruokia. Sianlihaa söivät ainoastaan vieraat ja palvelijat, poikkeustapauksissa sitä annettiin myös sairaille munkkeille.

Kuudenneltoista vuosisadalla eräs munkki kirjoitti Benediktiläismunkkikuntaa varten uudet säännöt, jotka olivat vielä ankarammat kuin vanhat Vaitiolosta hän sanoo: Munkit eivät saa keskustella puhumalla eikä kirjoittamalla. Viittomiakin sallitaan ainoastaan siinä tapauksessa, että ne ovat aivan välttämättömiä. Munkkeja kehoitetaan muistamaan, ett'eiivät koskaan viittäisi vihassa tahi ett'eiivät viittomat ilmoittaisi katkeruutta tahi kärsimättömyyttä." Jos joku oli unhottanut tämän kehoituksen ja vihaisena viitannut toiselle munkille, niin hänen piti heti langeta tämän jalkoihin ja pysyä siinä asennossa, kunnes toinen munkki antoi hänelle merkin nousta.

Eikö tämä, hyvä lukija, ollut kaunis määräys, josta mekin voimme oppia. Kuinka usein kuulevat puhuvat, kuuromykät puhuvat tahi viittaavat kiivaasti ja loukkaavasti toisilleen! Oi, ett'emme tekisi niin! Mutta jos olemme tällä tavalla loukanneet lähimmäistämme, niin pyytäkäämme häneltä nöyrästi anteeksi niinkuin toinen munkki teki langetessaan toisen munkin jalkoihin

E. E. P.

Ruotsin kuuromykkäin vanhainkotien uusia huoneustoja.

Tukholmaan perustettiin vanhain ja työhön kykenemättömän koti, yhteinen miehille ja naisille, jo 15 vuotta sitten. Tämä koti on tähän asti ollut

K. m. vanhainkoti Tukholmassa Lidingössä.

vuokrahuoneissa ja on sen täytynyt muuttaa usein talosta toiseen, mikä seikka on ollut hyvin ikävä. Ei aina ole saatu sille mukavaa ja sopivaa huoneustoa vaan on täytynyt tyytyä ahtauteen ja epä-mukavuuteen. Mutta vuonna 1923 onnistui k. m. auttajayhdistyksen Tukholmassa ostaa tälle kodille, oman ja sopivan huoneuston Lidingön huvilakaupungissa aivan Tukholman läheltä, rauhalliselta paikalta. Hinta oli 37,000 kruunua (= noin 770,000 markkaa). Rakennuksessa on 7 huonetta, suuri eteishalli, keittiö, johtajattaren ja palvelijan huoneet, kylpyhuone j. n. e. Kotia hoitaa johtajatar ja palvelijatar ja on siinä nykyään 13 vanhaa k. m., 9 miestä ja 4 naista. Yksi uusi tulokas otetaan piakkoin. Tukholman kaupunki maksaa jokaisesta vanhasta k-mykästä 900 kruunua vuodessa (n. 9,000 mk.)

Auttajayhdistys, joka ylläpitää tätä kotia, on saanut suuria lahjoituksia kuulevilta. On toimeenpantu rahain keräyksiä kodin hyväksi myöskin. Yhdistyksessä on 57 vakinaista ja 88 vuosijäsentä.

Pohjois-Ruotsiin perustetaan myös kohta uusi vanhainkoti kuuromyckille. Se tulee olemaan *Härnösandin* kaupungissa, missä Ruotsin pohjoisin k. m. koulukin on. V. 1917 lahjoitti nim. eräs nimeään ilmoittamaton henkilö 5,000 kruunua (n. 50,000 mk.) vanhainkodin perustamista varten pohjois-Ruotsin k. myckille. Härnösandin k. m. koulun opettajat ja toisetkin k. m. ystävät ovat tuota rahasummaa lisänneet vuosittain. Ompeluseura on toiminut sen hyväksi. On pidetty myyjäisiä, on kerätty rahaa, on perustettu auttajayhdistys, jonka

K. m. vanhainkoti Härnösandissa.

Tukholman vanhainkodin asukkaat.

jäsenet ovat maksaneet vuosittain jäsenmaksuja. Näin on saatu muutamassa vuodessa kootuksi yhteensä 34,000 kruunua (n. 340,000 mk.). Näin ollen on auttajayhdistyksen johtokunta päättänyt ryhtyä lopullisiin toimiin vanhainkodin avaamiseksi. Viime vuonna osti se valmiin huvilan 28,000 kruunulla maalta, n. 3 kilometrin päässä Härnösandista. Sen omisti eräs tukkukauppias ja on se hyvin rakennettu havumetsän keskelle korkealle mäelle, josta on kaunis ja laaja näköala yli kukoistavan maiseman etelään ja aavalle merelle päin. Huvilalla on isonpuoleinen maa-alue, jossa on puutarha ja viljeltyä peltoakin. Rakennus on 2-kerroksinen. Siinä on 7 huonetta, keittiö, eteinen ja ullakkoparvekkeita. Kellari, pesutupa ja varastohuoneita on alakerroksessa sekä erikoinen talonmiehen asunto. Mutta kotiin ei voida vielä kahteen vuoteen ottaa vanhoja. K. m. Yhdistyksen varat ovat vielä liian pienet. Sentähden on huvila toistaiseksi vuokrattu toisille asukkaille, jotka maksavat yhdistykselle suuren vuokran ja niin kartuttavat sen varoja. Toivotaan, että lähivuosina yhdistyksen varat kasvavat, niin että se voi ostaa huonekaluja y. m. mitä vanhainkoti tarvitsee. Ja sitten saavat monet Pohjois-Ruotsin vanhat k. m. itselleen hyvän ja rauhallisen vanhainpäivän kodin.

Kertomus Tampereen Kuuromykkäinyhdistyksen toiminnasta v. 1898—1923.

Jatkoa.

Jo yhdistyksen toisena toimintavuonna kohosi Valtuuston avustus 500 markkaan ja on yhdistyksellä ollut onni saada tämä avustus vuosittain tähän asti. Myöskin Tampereen Säästöpankin johtokunta myönsi yhdistykselle voittovaroistaan ensi kerran v. 1920 avustusta 500 markkaa, myöhemmin vuosina 700 mk.

Eräs lahjoitus ansaitsee myös tulla mainituksi. Kuultaan yhdistyksen perustamisesta tahtoi Tampereen kirkkoherra rovasti Walli, jolla aina on ollut mielenkiintoa kuuromykkäin asiaan, tutustua sen toimintaan ja saapui itse mieskohtaisesti yhdistyksen kokoukseen Helinin talon kellarikerroksessa olevaan huoneeseen. Huoneuston ahtaus ja epäterveellinen ilma teki häneen masentavan vaikutuksen ja lahjoitti hän heti yhdistykselle 60 mk. ehdolla, että se hankkisi uuden mukavamman huoneuston. Kun sitten syksyllä v. 1908 muutettiin parempaan huoneustoon Tammelan Puistokadulle n:o 31 oli rovasti Walli kutsuttu tupaantuliaisjuhlaan, jossa piti hengellisen puheen tulkin avulla kuuromykyille. Heiti yhdistyksen perustamisen jälkeen 23 v. sitten oli myös kertynyt pieni rahasumma, jonka jäännös 18 mk. käytettiin vuosien kuluessa postimaksuihin, huoneuston siivojalle y. m.

Jo vuonna 1907 uuden toiminnan alkaessa perustivat yhdistyksen naisjäsenet ompeluseuran yhdistyksen taloudelliseksi tukemiseksi. Neiti Talvian johdolla se kunioitettavalla ahkeruudella työskenteli vuodesta vuoteen kahdesti viikossa, keskiviikkoisin ja lauantaisin, niin kauan kun yhdistyksellä oli oma huoneusto. Mutta vuonna 1921 sen täytyi huoneuston puutteen takia kokonaan lakata suureksi vahingoksi yhdistykselle ja ikäväksi ompeluseuran jäsenille. Myöskin miehet yrittivät aika ajoin hyvällä menestykselläkin pitää omaa työseuraa valmistaen kaikenlaisia esineitä myyjäisiä varten.

Myyjäisiä on pidetty ensimmäiset 7. 12. 1908 Tampereen N.N.K.Y:n myyjäisten yhteydessä. Seuraavia myyjäisiä on ollut v. 1910, 1911, 1913, 1917 ja 1920 omassa huoneustoissa. Näitten toimeenpanossa ovat kuuromykyt saaneet apua rouva Sofia Länkelältä ja neiti Hilja Talvialta ja ovat tulokset olleet tyydyttäviä. Erittäin merkittävät olivat myyjäiset v. 1917 köyhänä, pulaisena sota-aikana, jolloin ei edes saanut ostamallakaan työtarpeita. Yhdistyksen mies- ja naisjäsenten tekemät tallukat, pula-ajan jälkineet, menivät kaupaksi loistavasti. V. 1916 pidettiin näet neiti S. Talvian johdolla tallukkakurssi k. m. yhdistyksessä. Kurssin päättyessä pidettiin näyttely, jossa 28 paria hyvin valmistettua tallukkaparia oli nähtävänä.

Yleensä eivät yhdistyksen varat ole olleet suuret. Ensimmäisen toimintavuoden tilit osoittivat tuloja 351: 60 p. ja menoja 142: 90. Seuraavan vuoden tilit osoittivat jo tuloja 1,368: 73 p. ja menoja 647: 45 p. Vuonna 1911 hra Talvian erotessa puheenjohtajatoimestaan olivat tulot 2,396: 32 ja menot 1,186: 35 p. Vuonna 1922 olivat tulot 2,212 mk. menot 1,421: 50 p., säästöä kassassa 3,905: 32 p. »Lesken ropo» rahastossa oli silloin säästöä 515: 28 p.

Yhdistyksen toimihenkilöillä ei ole ollut palkkaa, vaan ovat he vapaaehtoisesti tehneet tehtävänsä. Ainoastaan

Rovasti V. Valli.

huoneuston vahtimestari sai aikoinaan jonkun korvauksen siivouksesta ja lämmityksestä.]

Urheiluharrastus

on yhdistyksen jäsenten keskuudessa ollut vireillä sen perustamisesta asti. Jo v. 1908 mainitaan toimeenpannuksi urheilukilpailuja. V. 1909 alkoivat naisjäsentenkin urheilu (= hiihto) harrastukset kilpailuineen. Oli jo alunpitäen olemassa urheiluosastot naisille ja miehille. Ne toimeenpanivat usein illanviettojakin rahastonsa kartuttamiseksi. V. 1911 24—25. 3. pidettiin Tampereella yleiset koko maata käsittävät hiihtokilpailut miehille ja naisille. V. 1919 vietti naisten urheiluosasto kymmenvuotisen juhlansakin.

V. 1921 järjestäytyi naisten urheiluosasto varsinaiseksi seuraksi »*Lumitähhti*». Sillä on omat sääntönsä ja oma taloutensa ja kuuluu se haaraosastona Suomen Kuuromykkäin Urheiluliittoon kuten »Tampereen kuuromykkäurheilijat» niminen miestenkin urheiluseura.

Kuuromykkäin järjestämässä urheilukilpailuissa eri puolilla maata ovat Tampereen k. m. urheilijat sekä miehet että naiset onneaan koitelleet ja puoliaan pidelleet. Luultavasti kaipaa urheiluharrastus Tampereen k. m. keskuudessa määräperäistä ja taitavaa johtoa.

Jäsenten käytös

ei nähtävästi ole antanut aihetta huomattavampiin toimenpiteisiin johtokunnan puolelta mikäli pöytäkirjat ilmaisevat. Tosin kyllä kuuromykkäin piirissä hyvin helposti yleensä viihtyy kinastuksia, erimielisyyksiä, väärinkäsityksiä ja pikkumaisuuksia. Tampereella selaiset on koetettu sopia omassa keskuudessa kaikessa hiljaisuudessa ilman, että yhdistyksen puolelta on tarvinnut tarmokkaampiin toimenpiteisiin ryhtyä. Luonnollisesti niinkin suuressa kuuromykkäpiirissä ja niin monia kiusauksia herättävässä paikassa, kuin Tampereella, on vuosien kuluessa sattunut ikäviäkin hairauksia, jotka eivät ole olleet kunniaksi kuuromykkäin maineelle, mutta niistä on koetettu selviytyä yksityisillä nuhteilla ja matkapapin avulla. Ehkei niitä Tampereella

Tallukkakurssit.

ole ollutkaan niin paljon kuin monessa muussa paikassa. Johtuneeko se sitten hämäläisten luonteesta, vaiko yhdistyksen yleisestä hengestä.

Kerran vain, v. 1915, syntyi riitaa erään lakon aikana, jolloin osa lakkoilevia yhdistyksen miesjäseniä vaativat poistettavaksi yhdistyksestä erään »lakkorikkurin». Tämä seikka tuli virallisesfikin esille yhdistyksen kokouksessa ja on siitä merkintä tehty pöytäkirjaan. Mutta asia poistui päiväjärjestyksestä ennen pitkää kun mielet rauhoituivat.

Ikävä aika oli yhdistyksessä

Kapinavuosi 1918.

Silloin rauhattomat, sotaiset olot maassamme ja se puristus, mihin nimenomaan Tampere tuona kauhun aikana ja vallankin piiritysviikkojen kuluessa joutui lamauttivat ja lakkauttavat kokonaan yhdistyksen toiminnan. Käsitöillä lakkasivat. Esitelmätilaisuudet, iltamat, suunnitellut kotiopinnot eivät voineet tulla kysymykseenkään. Tampereen valtauksen aikana, joka kesti pari viikkoa, antoivat yhdistyksen huoneuston kiviseinät ja kellari turvaa usealle kuuromykkäperheelle, joihen oli pakko etsiä varmempaa suojaa, kuin minkä omat asunnot antoivat.

Valtauksen jälkeenkään ei ompelu- ja työseura voineet ryhtyä työhönsä työtarpeitten hinnan kohottua suunnattomasti. Yhdistyksen oli pakko luopua hyvästä huoneustostaan Sukkavartaan kadulla, kun sen vuokra kohotettiin moninkertaiseksi.

Vuosikokouksessa alussa vuotta ei yhdistyksen entinen monivuotinen puheenjohtaja tullut valituksi toimeensa vaan enimmäkseen äänen sai suutari *J. Toppila*. Heti Tampereen valtauksen jälkeen muutti hän kuitenkin pois paikkakunnalta ja puheenjohtajaksi valittiin rouva *Hilda Anttila*. Syyskaudella hän sai vuokrata yhdistykselle huoneen, johon hänen johdollaan jäsenet kokoontuivat ja toimintaa alettiin taas yrittää. Onneksi kapinavuoden jäljet pian saatiin umpeenluoduiksi Tampereen kuuromykkäpiireissä.

Sihteereinä

yhdistyksessä ovat olleet seuraavat henkilöt:

- Evert Talvia v. 1907—1911.
- Anna Kaunismaa v. 1912—13.
- Juho Leivo 1914.
- Janne Seppälä 1915.
- Hilda Perälä 1916 ja 1919.
- Martti Mikkolainen 1916—1918, v. 1920.
- Siiri Talvia 1919—1920.
- Fanny Granfors 1921—.

Sofia, Aino ja Kaarlo Länkelä.

Ylläolevassa on pääpiirteissään kerrottu Tampereen Kuuromykkäinyhdistyksen toiminta sen 25 vuotisena

elinaikana. Varmasti on yhdistys voinut levittää paljon siunausta paikkakunnan kuuromyökkäin keskuuteen. Varmasti on se ollut tukena ja ilona heille elämän taisteluissa. Toivottavasti on se oleva sitä vastedeskin. Vallittuun hyvään sopu, puhdas henki ja jalostava toveruus sen piirissä eteenkinpäin. Jumala siunatkoon sen työtä!

Loppu.

Kevät-aamu.

*On aamu aikainen — jo valkeneepi yö,
Idässä jo loistaa päivän sarastus.*

*„Hei, pojat, tyttäret, nyt alkaa päivän työ“!
Nää sanat kaikuvii kun kello viisi lyö,
Ja samassa jo alkaa suursiivous!*

*Ja siivous se vasta vaatii toimintaa!
Se, joka suinkin kynnelle vain kykenee
On virkkuna ja alkaa työnsä toimittaa;
Ei uni rasita, se kauas kaikkoaa,
Kun kahvikultakin, ah, jo porisee!*

*Ja siinäpä on vasta puuhaa, häärinä:
Ei mikään kalu rauhass olla saa,
Kun luudat, huiskat joka nurkkaan mäsähtää,
Pihalle sängyt, penkit, pöydät vieriää,
Ja kauhusta ulos kissa katoaa.*

*Vaan ulkona on myöskin aherrusta,
Kun päivä jo alkaa paistaa täydelleen;
Kauas kuuluu puitten, hakoin hakkausta,
Ja naisten reipasta, kovaa toimitusta,
Joille helähdykset antaa säveleen.*

*Tuolla isä jo keinuakin laittelee,
Ja lapsukaiset ne häntä ympäröi,
On innostusta siinä: „pian valmiiksi se tee“!
Vaan mirripä yksin laiskana loikoilee,
Anmurieskaa kun ylen kyllyiksi söi.*

*Tuskin tää päivä on ehtinyt puolelleen,
Kun näkemys jo toisellainen kohtaa:
Näet pihan äsken eloisan nyt tyhjenneen,
Ja pirtin, tuvan, kamarin ylen muuttuneen,
Siell' puhtautta joka nurkka hohtaa.*

*Vaan tähänpä ei päiväntyöt vielä pääty,
Kun kuumana on leivintuvan muuri.
On kakkutaikinakin jo äsken väätty,
On hyörinä, ett' moist' ei ennen nähty,
On kaunis juuri kevätpäivä.*

Lollo.

URHEILUOSASTO

Karsintakilpailut

Trondhjemien kisoja varten järjestää Kymnlaakson Kuuromyökkäin Urheiluseura „Tähti“ Kotkassa ensi kesäkuun 28—29 p:nä. Lähemmin ilmoittaa seura kiertokirjeillä asianomaisille urheiluseuroille. Kehoitamme Mikkeliissä 23. VI. 23 valittuja utterasti harjoittelemaan se aika, mikä vielä on käytettävissämme.

Pohjoismaiset kuurom. urheilukisat ovat Trondhjemista saapuneen ilmoituksen mukaan heinäkuun 29—30 p:nä. Suomalaiset osanottajat matkustavat Tukholman—Storlien, in raja-aseman kautta Pohjois-Ruotsin läpi. Passien hankkimisesta ajoissa huomautamme matkalle aikovia.

Kuntoutuminen.

Voimistelu, joka on kuntoutumisen ytimenä, kuuluu kaikille rata- ja kenttäurheilun harjoittelijoille. Ruumista norjontavat ja erittäinkin yläruumista kehittävät sauva- ja vapaaliikkeet ovat mitä parhaita talviharjoitusta. Sen lisäksi on harjoiteltava sellaisia liikkeitä, jotka kehittävät runsaammin ruumiinhallintakykyä. Viimeksimainitut harjoitukset koskevat erikoisesti seiväshyppääjiä.

Kotivoimistelun tulee kuulua jokaisen urheilijan päiväohjelmaan yhtä täsmällisesti kuin ruokailuajokojenkin. Ohjelma ei saa olla pitkä, vaan aivan lyhyt, sisältäen 3—4 liikettä, jotka voidaan suorittaa 3—5 minuutissa. Tehokkainta on kotivoimistelu, jos se suoritetaan iltapäivällä tai harjoittelun jälkeen, kuten juoksijat tekevät.

Saunassa on käytävä kerran viikossa ottamassa oikein hyvät löylyt, mutta hyvää lakia *saunasta sänkyyn* on muistettava seurata. Saunaan ei pidä myöhemmin mennä kuin 5—6 päivää ennen tärkeätä kilpailua.

Hiidellä saa lystikseen, mutta ei koskaan kilpailla. Aikaisin kevättalvella on sukset pantava nurkkaan, samoin luistimet.

Kestävyysjuoksijoitten on *kävelyharjoituksissa* oltava lämpimästi puettuina, että hiki nopeasti nousee. Kävelyharjoituksista on hyötyä ainoastaan siinä tapauksessa, että ne suoritetaan reippaasti, tiukkaa vauhtia pitäen alusta loppuun saakka.

Talvella käytetään kävelymatkoilla tallukoita, kelirikon aikana *raskaita* rasvanahkakenkiä, jotka on raudoitettu. Sukkien tulee olla villaiset.

Jokaisen harjoituksen jälkeen on koko ruumis pestävä tai ainakin pyyhittävä hiestä puhtaaksi. Jalkojen hoitoon on kiinnitettävä erikoista huolta. Ne on pestävä kuumalla vedellä joka päivä ja kynnet on leikattava lyhyiksi.

Murtomaata juostaessa tulee olla lämpimästi puettuna ja päätekohtaan on järjestettävä lämmin pukeutumishuone.

Älä koskaan tyydytä janoasi harjoituksissa tai kilpailuissa. Tämä sääntö on erikoisesti muistettava pitkiä matkoja juostaessa.

K e n g ä t.

*Korkeushyppä*ssä käytetään varsikenkiä sekä harjoituksissa että kilpailuissa. Piikit myöskin kannoissa.

*Seiväshyppä*ssä käytetään varsikenkiä ainoastaan harjoituksissa, kilpailuissa matalia. Kantapiikit eivät ole välttämättömät, ja useimmiten ne jätetäänkin pois.

*Pituushyppä*ssä käytetään tavallisia pikajuoksukenkiä, antura vain hieman pitempi.

Kolmiloikkauksessa samoin kuin pituushyppäessäkin. Kuulassa, kiekossa ja keihäissä matalat. Piikit kannoissa.

Kaikkissa juoksuissa käytetään matalia kenkiä ilman kantapiikkejä. Kestävyydsjuoksijain kengissä tulee olla tavallista tukevampi ja leveämpi kanta. Antura on myöskin huomattavasti pitempi kuin pikajuoksijan kengissä.

Älä koskaan kilpaile koettelemattomilla kengillä

(Jaakko J. Mikkolan rata- ja kenttärheilun_käsikirjasta.)

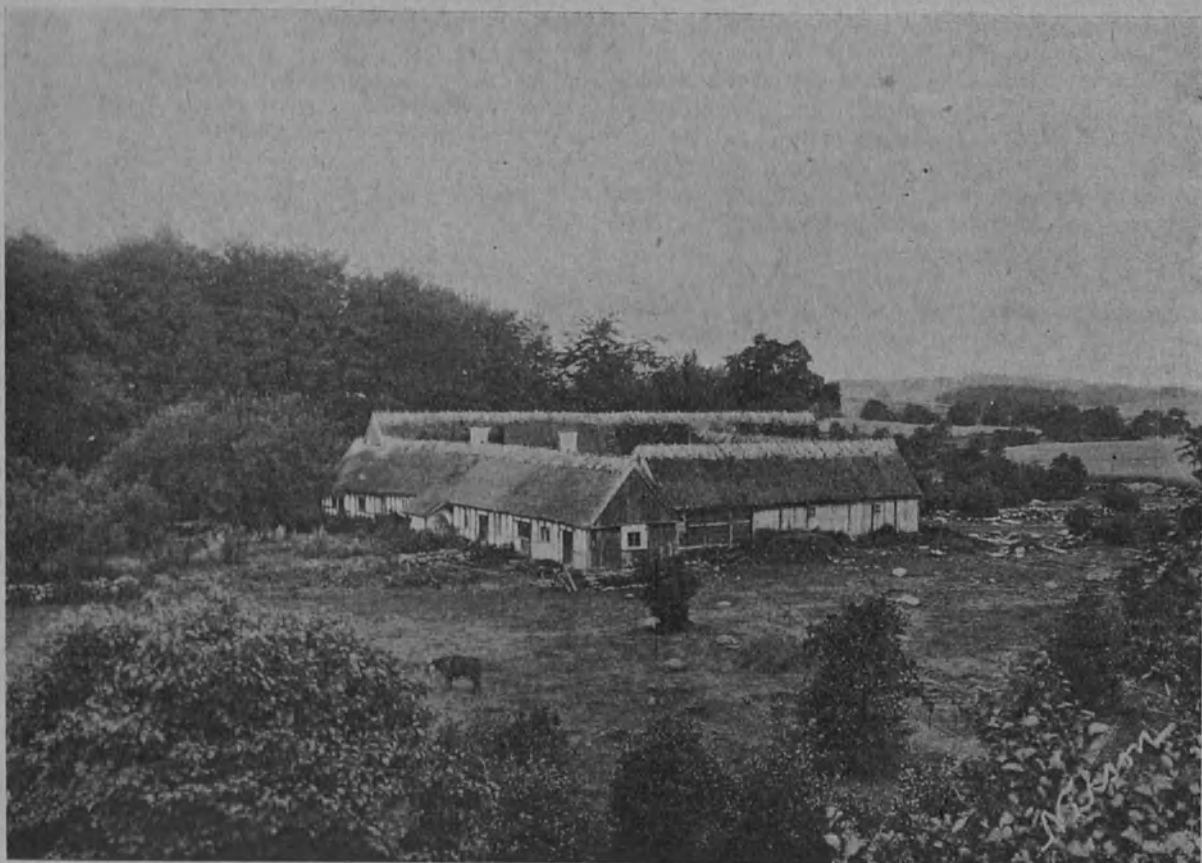
Maalaistalo Skånessa.

Skåne on Ruotsin eteläisin maakunta. Se on tasaista, erittäin hyvin viljeltyä, hedelmällistä maata. Metsää siellä ei kasva juuri ollenkaan. Ainoastaan pieniä puita ja pensaita näkee siellä täällä. Kuvassa näemme erään maalaistalon Skånen maakunnassa. Se ei ole samanlainen kuin talot Suomessa. Ei se ole rakennettu puusta, vaan tiilistä ja savesta. Rakennuksia on 3. Yhdessä asuu talonväki, toisessa eläimet ja kolmannessa ovat aitat, ladot y.m. ulkohuoneet. Ihmiasunnossa ovat ikkunat ja savupiiput. Katot ovat tehdyt oljista. Skåne on lähellä Tanskaa. Ennen aikaan kuului-kin se Tanskan valtakuntaan. Maa, talot, rakennukset, kieli, tavat y.m. ovatkin melkein samantlaiset kuin Tanskassa. Skånelainen talo kuvassamme on siis aivan samannäköinen kuin pienet talot Tanskassa. Mutta Skånessa on myös paljon

suuria, rikkaita ja mahtavia kartanoita, jotka ovat rakennetut kuin ruhtinaitten linnat. Kuvassa näemme vaan pienen maalaistalon, jossa vaatimaton talonpoika perheineen elää tyytyväistä, rauhallista elämäänsä ja viljelee rakkaan isänmaansa kamaraa.

Hauska illanvietto.

Ulkona satoi vettä ja tuuli pauhasi kovasti. Oli ruma ilma. Kaikki tiet ja kadut olivat täynnä likaa ja kuraa. Mutta eräässä lämpöisessä, valoosessa ja kodikkaassa huoneessa istuimme me, 19 kuuromykkää, keskustelemassa. Oli lauantai-iltana. Viikon työ oli loppunut. Olimme kokoon-tuneet tapaamaan toisiamme rauhallisena pyhäntaatto-iltana. Ensin rupesimme muistelemaan eräitä uusia ja vieraita sanoja, joita kaikki meistä eivät ymmärtäneet. Selitimme niitä toinen toisillemme. Sitten puhelimme kaukaisista maista ja kansoista: *Intiasta*, jossa ennen puhuttiin sanskritin kieltä, *Egyptistä*, jossa ennen rakennettiin korkeita pyramiideja *Ameriikan* ja *Afrikan* erämaista, *Abessinian* kahviviljelyksistä, *Länsi-Intiasta* ja *Etelä-Ameri-kasta*, mistä mahonki-puuta saadaan j. n. e. Kes-

Maalaistalo Skånen maakunnassa Ruotsissa.

Tietoja kotimaasta.

kustelu-aineita oli siis monta. Istuimme monta tuntia ja tuon ajan kuluessa nautimme ainoastaan omenan kukin. Koko iltana ei viitattu eikä puhuttu rumia asioita, ei puhuttu juoruja, ei riidelyä eikä suututtu — Lopuksi eräs k. m. kertoi käynnistään vanhain k. m. naisten kodissa Hyvinkään Ävikissä sekä siellä hoidettavista kolmesta sokeasta kuuromykästä. Kun tiesimme, että Ävikin kodilla on vain vähän rahaa, niin toimeenpanimme keskuudessamme rahankeräyksen. Kun sitten lasimme kuinka paljon rahaa kertyi, niin huomaisimme, että saimme 79 mk. 50 p. ja ne rahat lähetämme Ävikin vanhainkodille. Olimme kovin iloiset ja tyytyväiset iltaamme ja tahdomme toisenkin kerran viettää yhtä hyödyllisen „iltaman“.

Manu.

Pohjoismaiseen kuuromykkäin kokoukseen aikoville.

Yllämainittu kokous pidetään, kuten on jo mainittu Trondhjemien kaupungissa pohjois-Norjassa ensi heinäkuun 27—30 p:nä. Matka Trondhjemiin on pitkä ja kovin kallis, niin ettei sinne monikaan suomalainen voi ollenkaan ajatella lähteä. Kun kokouksen yhteydessä pidetään myös *urheilukilpailut*, niin lähetetään K.U.L. sinne jonkun suomalaisen k. m. urheilijan.

Niille k. m:ille sekä kuuleville, jotka ehkä ovat ajatelleet tätä matkaa ilmoitamme seuraavaa.

1) Osanottajain on ilmoitauduttava *ennen toukokuun 20 päivää* hra J. Sundbergille (os. Helsinki, Arkadiank. 18). Ilmoituksen mukana on lähetettävä *osanottomaksu* 60 mk. (5 Norjan kruunua), jota ei palauteta. Toukok. 20 päivän jälkeen ei ilmoituksia enää vastaanoteta.

2) Osanottajan on hankittava *matkapassi* lääninsä maaherranvirastolta. Se maksaa n. 230 mk. Kun passi on saatu on se toimitettava viseerattavaksi (hyväksyttäväksi) sekä Norjan että Ruotsin konsulivirastoon Helsingissä. Se maksaa myös muutamia kymmeniä markkoja.

1) Matkalle on lähettävä Helsingistä laivalla heinäk. 23 p. Tukholman ja Storlienin kautta Trondhjemiin ja sieltä samaa tietä takaisin. Jokaisella lähtijällä täytyy olla mukanaan lähtiessä *vähintään 2,500 mk.* rahaa. Vähempi ei riitä. Sillä maksetaan matkapiletit laivalla ja rautatiellä, sekä asuntoja ruoka y. m. menot Trondhjemissa. Siis kallis matka! Ruotsin ja Norjan rahan kurssi on korkea, sentähden tulee matkustaminen meille suomalaisille siellä kalliiksi, emmekä siis voi lähteä matkalle, jossa kuluu paljon rahaa. Ruotsin rautateillä ei ole myönnetty alennusta piletien hinnoissa. Norjassa on alennus annettu.

Jos joku tahtoo matkan johdosta jotain kysellä, niin kirjoittakoon siitä past. Nybergille.

Paikallistoimikunta.

Hämeenlinnasta. Hämeenlinnan ja ympäristön kuuromykät pitivät kokouksensa toukok. 4 p.

Koska paikkakunnalla ja sen lähiympäristöllä löytyy runsaasti kuuromyksiä päätettiin yksimielisesti perustaa palkkakunnalle kuuromykkäinyhdistys ja liittyä haaraosastona S.K.M. liittoon nuorimpana yhdistyksenä. Asiaa perille viemään valittiin väliaikainen johtokunta. Samassa kokouksessa päätettiin kesäk. 8—9 p. Helluntaina, toimeenpanna Hämeenlinnassa kesäkokous ja huviretki.

Kesäk. 8 p. aloitetaan kokous kello 12 Perttulan tylsämielisten koululla Norjanmäellä kestäen iltaan asti. M. m. tutustutaan kouluun ja sen ympäristöön.

Seuraavana päivänä tehdään yhteinen huviretki Karlbergin ja Aulangon kuuluisiin puistoihin.

Kaikki kuuromykät läheltä ja kaukaa ovat silloin sydämellisesti tervetulleita Hämeenlinnaan. Asemalla ollaan tulijoita vastassa.

Kirjeenvaihtoa, hoitaa Ida Ylén osoite Hämeenlinna Hätilä, joka myös auliisti vastaa tiedusteluihin jos postimaksu liitetään mukaan.

Työntekijää muistettu. Viettäänsä 100 vuotista juhlaansa viime maaliskuussa jakoi Turun Kaakelitehdas työntekijöilleen rahalahjoja työvuosien mukaan. Niinpä sai m. m. kuuromykkä *Frans Hellä* liikkeeltä 1400 mk. 30 vuotisesta palveluksesta.

50 vuotta täytti maaliskuun 27 päivänä neiti *Ida Niskanen* Turussa.

Turun jatkokurseihin, jotka pidetään 1—14 p. kesäkuuta, on ilmoittautuneet neljätkymmentä miesosanottajaa, jotka työskentelevät maanviljelystöissä.

Esitelmäpäivät pidetään Turun ja sen ympäristön kuuromykille ensi syyskuun 20 ja 21 p:nä Turun kuuromykkäin yhdistyksessä Yliopistonkadun 6:ssa

Esitelmäpäivien yhteyteen järjestetään opintomatka ja ohjelmallinen illanvietto.

Turussa, 14 p:nä huhtik. 1924.

Turun Kuuromykkäinyhdistyksen puolesta:

J. K. Palomaa.

Past. H. Nybergin osoite kesä-, heinä- ja elokuulla on *Kuhmoinen*. Kaikki Kuuromykkäin Liittoja ja K. m. Lehettä koskevat kirjeet ovat osoitettavat siis sinne. — Ulkomaamatkan takia siirtyvät past. H. Nybergin tavanmukaiset matkat Keski-Suomen piiriin syksynpuolelle.

Porvoon k. m. koulun oppilaat pääsevät H. ehtoolliselle sunnuntaina toukok. 25 p:nä. Silloin pidetään myös kuuromykille jumalanpalvelus, johon lähiseutujen k. m. ovat tervetulleet.

Kiikan ja sen ympäristön kuuromykkäinyhdistyksen „Heffata“ myyjäiset ovat Tyrvään Vinkkilän omassa huoneustossa kesäkuun 7 p. kl. 10 alkaen. Otetaan kiitollisuudella vastaan lahjoja. Kokous pidetään kesäkuun 8 p. kl. 10.

ILMOITUS

Nuori, siisti ja ahkera k. m. tyttö otetaan sisäköksi. Mieluimmin talouskoulun käynyt.

Maanviljelijä OTTO RIKALA

Teisko, Röyniö.